

b) ogólnymi zasadami pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania.

(2) ogólnymi zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także równego traktowania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2792/99 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa (Dz.U. L 337, str. 10).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Shetland Islands Council przeciwko Komisji

(Sprawa T-43/08)

(2008/C 92/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shetland Islands Council (przedstawiciele: E. Whiteford, Barrister, R. Murray, Solicitor i R. Thompson, QC)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 5 decyzji, oraz
- orzeczenie o kosztach tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest organem władzy publicznej, który dokonał wypłat na rzecz sektora rybołówstwa w ramach dwóch ogólnych środków pomocy zatytułowanych „Pomoc dla przemysłu połowowego i przetwórstwa ryb” oraz „Pomoc dla przemysłu hodowli ryb”, które obejmowały różne rodzaje systemów pomocy. Komisja uznała, że pomoc, którą Zjednoczone Królestwo przekazało na podstawie „Programu naprawczego przemysłu rybnego”, była niezgodna ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do kwoty 92 007 GBP przyznanej w dniach 13 sierpnia 1997 r., 7 stycznia 1999 r., 25 lutego 1999 r., 10 grudnia 1999 r., 19 stycznia 2001 r. i 15 grudnia 2004 r.

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie na podstawie art. 230 WE częściowej nieważności decyzji Komisji C 38/2006 (ex NN 93/2005) z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie „Programu naprawczego przemysłu rybnego” wdrożonego w Zjednoczonym Królestwie. Skarżąca wnosi w szczególności o stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 5 zaskarżonej decyzji na tej podstawie, że Komisja błędnie uznała, iż odzyskanie wypłat jest zgodne z:

(1) artykułem 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 (¹) i

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2008 r. — Transportes Evaristo Molina przeciwko Komisji

(Sprawa T-45/08)

(2008/C 92/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Transportes Evaristo Molina, S.A. (Santa María del Águila, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Hernández Pardo, L. Ruiz Ezquerra i M. C. Flores Hernández, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/B-1/38.348 REPSOL CPP),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r., w której wspomniana instytucja przyjęła zobowiązania zaproponowane przez REPSOL CPP zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (¹).

Decyzja ta została wydana w ramach postępowania wszczętego w następstwie złożonego przez REPSOL CPP wniosku o wydanie atestu negatywnego lub ewentualnie indywidualnego zwolnienia w odniesieniu do porozumień lub wzorów umów, za pomocą których przedsiębiorstwo to wykonuje swoją działalność w zakresie dystrybucji paliw silnikowych w stacjach paliw w Hiszpanii.

W propozycji zobowiązań przyjętej przez Komisję REPSOL CPP zobowiązała się w szczególności do zwiększenia liczby stacji paliw mogących zmienić dostawcę w skali roku i w tym celu REPSOL CPP zobowiązała się do oferowania właścicielom pozbawionym użytkownika lub podmiotom eksploatującym stacje paliw możliwości odkupienia prawa użytkownika lub prawa powierzchni [prawa do budynku], wymagając jednak przestrzegania przez podmiot eksploatujący szeregu warunków.

Skarżąca, będąca uprawnionym podmiotem eksploatującym stację paliw, który zawarł umowę o dostawę z REPSOL CPP, twierdzi, że od dnia 19 listopada 2007 r., to jest od dnia otrzymania informacji od niezależnego kontrolera o włączeniu jej do aneksu I zobowiązań podjętych przez REPSOL CPP, zaskarżona decyzja dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca zarzuca Komisji po pierwsze naruszenie art. 9 rozporządzenia nr 1/2003. W szczególności skarżąca twierdzi, że chociaż Komisja wiedziała o poprawnej wykładni przepisów w dziedzinie konkurencji dotyczących ograniczeń czasowych, przyjęła ona zobowiązania zaproponowane przez REPSOL CPP, naruszając i wychodząc poza zakres art. 9 rozporządzenia nr 1/2003. Ponadto skarżąca twierdzi w tym względzie, że zaskarżona decyzja narusza art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 oraz zasadę proporcjonalności, zważywszy że zobowiązania przyjęte przez Komisję nie rozwiewają skutecznie jej obaw.

Po drugie skarżąca podnosi naruszenie zasady, w myśl której podmiot prawny nie może odnieść korzyści z nadużycia prawa ani niesłusznie się wzbogacić.

(¹) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1 z 2003, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2008 r. —
Fusco przeciwko OHIM — Fusco International
(FUSCOLLECTION)**

(Sprawa T-48/08)

(2008/C 92/74)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vincenzo Fusco (przedstawiciel: adwokat B. Saguatti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Antonio Fusco International SA, Luksemburg, oddział w Lugano (Lugano, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. i jej zmiana poprzez uznanie za zasadne odwołania wniesionego przez stronę skarżącą oraz uwzględnienie w konsekwencji wniesionego przez nią sprzeciwu,

— obciążenie OHIM i, w razie dopuszczenia do postępowania, interwenienta spółki Antonio Fusco International SA kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izłą Odwoławczą i Wydziałem Sprzeciwów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Antonio Fusco International SA, Luksemburg, oddział w Lugano

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy FUSCOLLECTION (zgłoszenie nr 1.503.366) dla towarów z klas 9, 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy (nr 727.375) i włoski (nr 489.262) znak towarowy „ENZO FUSCO” zarejestrowany dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 22 listopada 2007 r. w sprawie F-109/06
Dittert przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 lutego
2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-51/08 P)

(2008/C 92/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Daniel Dittert (Luksemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie F-109/06 Dittert przeciwko Komisji i przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania,

— obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.